

— Jens Larsens Hustru, der begyndte med den højeste Understøttelse, nemlig 7 Kr., og som kun har 2 Børn, ikke 4, som det ærede Medlem fra Mariager sagde, og til det ene Barn faar Alimentationsbidrag, vilde sikkert ogsaa, saafremt hun var blevet i Kommunen; have faaet en lignende Forhøjelse af sin Understøttelse —, saa tror jeg, at man, ogsaa det ærede Medlem fra Mariager, maa fælde en mildere Dom over den omtalte Hjælpekassebestyrelse end den, det ærede Medlem fældede forleden Dag. Jeg tror, at Hjælpekassebestyrelserne i Landkommunerne i Almindelighed har samme Medfølelse med de indkaldte Soldaters Hustruer som Hjælpekassebestyrelserne i Byerne, og naar der enkelte Stæder i Begyndelsen maaske er blevet bevilget en temmelig lille Understøttelse, heror det absolut ikke paa, at de paa-gældende Hjælpekassebestyrelser havde i Sinde at give saa lidt, at de Hustruer, hvis Mænd var indkaldte, skulde lide Nød, men Grunden er nærmest den, at Bestyrelserne ikke alle Vegne har haft tilstrækkelig Forstaaelse af, hvor meget der var en passende Understøttelse. Det er jo overladt til Hjælpekassebestyrelserne at fastsætte Understøttelsernes Størrelse. Hvis dette ikke var Tilfældet, men der var foreslaaet Takster i Loven, vilde sikkert ingen Hjælpekassebestyrelse paa Landet have undladt at give det, som Loven hjemlede.

I denne Forbindelse maa jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at der blandt de indkaldte Soldater, hvis Familie ikke faar Hjælpekassehjælp, er Folk, for hvem den langvarige Indkaldelse vil betyde et overordentlig stort økonomisk Tab. Det er alle de indkaldte, som før Indkaldelsen havde begyndt en selvstændig Forretning eller Bedrift, Folk, som for deres sammensparede Midler havde begyndt at drive en Handel, et Haandværk, et Landbrug eller andet Erhverv. Mange af disse er klare over, at de, dersom de i længere Tid skal være borte fra deres Bedrift, vil være ruinerede, naar de endelig bliver færdige med Soldatertjenesten og kommer hjem. Hvorledes skal disse Mennesker faa Erstatning for det store Tab, de lider under Indkaldelsen? Det bedste, der kan gøres for dem, er, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har udtalt i Dag under en anden Sags Behandling, at lade dem komme hjem, og da det gennemgaaende er Folk af de ældre Aargange, der sidder med en selvstændig Bedrift, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede

Forsvarsminister at overveje, om det var muligt at sende det ældste Mandskab hjem. Derved vilde der, som det ærede Medlem sagde, baade blive gjort en god Gerning mod disse Mennesker og Statskassen samtidig blive sparet for en Udgift.

G. Fog-Petersen: Jeg vil begynde med at sige den højtærede Trafikminister Tak for den Bevilling til en Statstelefonstation i Bogense, som er opført paa Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar.

Dernæst skal jeg henvende mig til den højtærede Landbrugsminister med den samme Besværing, som blev fremført i Fjor, og som i en Aarrække er blevet fremført her i Tinget, over, at Tienden stadig ikke kan blive afløst. I Aar, hvor Kapitelstaksterne er saa urimeligt høje, som de er, volder det særlig Besvær for de enkelte hele Sogne, som skal betale den fulde Tiende. Den højtærede Minister oplyste i Fjor, at for de Købstæders og Landsognes Vedkommende, der ikke havde indsendt deres Papirer, kunde Tiendekontoret selvfølgelig intet Ansvar have, men for de 52 Sognes Vedkommende, fra hvilke der var indsendt Papirer, laa Skylden hos Tiendekontoret, og han skulde gøre, hvad han kunde, for at faa dette Forhold ændret. I den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, er der stadig to Sogne, Skovby og Bogense Sogne, hvor der intet som helst er foretaget endnu, og to andre Sogne, hvor man ogsaa i Aar maa svare den fulde Tiende. Der har været rejst Spørgsmaal om en Lempelse af Kapitelstaksterne, som i Aar var særlig høje. Jeg vil gerne derom sige, at det vilde forekomme mig inkonsekvent og uretfærdigt at nedsætte Kapitelstaksternes Højde i de Aar, hvor Kornpriserne er høje. Man vilde da fra dem, der lønnes efter Kapitelstaksterne, med lige saa stor Ret i de Aar, hvor de var meget lave, kunne henvende sig til Statskassen med Forlangende om at faa Summerne reguleret opefter. Men hvor der er Tale om hele Sogne, som maa betale efter den gamle Ordning, og som altsaa er meget vanskeligere stillede end Sognene i Almindelighed ude omkring i Landet, kunde der være Tale om at give særlige Lempelser, eventuelt i Form af en Erstatning.

Jeg udtalte i Fjor sammen med andre ærede Medlemmer en Formodning om, at der af Statsbaneadministrationen blev truffet Foranstaltninger til at indsætte særlige Fisketransportvogne i Togene